

[Kent Kirk]

Men hvad nu, hvis disse lokalradio- og lokal-tv-stationer på den ene eller anden måde agiterer for bestemte politiske standpunkter og tager afstand fra andre partiers standpunkter? Hvordan skal vi behandle det? Er det økonomisk støtte til et politisk parti?

Hvis en regulering også skal omfatte bidrag til aviser og fagblade, får man et meget klart afgrænsningsproblem. Ydes bidraget, fordi den faglige organisations kompetente organer finder, at den pågældende avis er bedre end andre til at fremme de synspunkter, som foreningen ud fra sine medlemmers interesser ønsker at fremme? Eller ydes bidraget for at styrke et givet politisk parti?

Fra konservativ side vil jeg gerne give udtryk til sympati for principperne i beslutningsforslaget, men der er grund til at gøre opmærksom på, at en effektiv lovgivning, som lever op til intentionerne i beslutningsforslaget, vil være meget kompliceret og forbundet med mange problemer.

Vi er i Det Konservative Folkeparti parate til at gå ind i udvalgsarbejdet. Vi vil koncentrere os meget om den del af de politiske partiers regnskaber, som har at gøre med udgiftssiden. Men det afgørende er altså, at vi får opklaret alle de grænsetilfælde, jeg har nævnt i mit indlæg.

Aage Frandsen (SF):

I de knap 30 år, Socialistisk Folkeparti har eksisteret, har vi været i stand til at offentliggøre vores regnskaber hvert år. Vi har været i stand til efter hvert valg at offentliggøre vores regnskaber over for pressen. Vi har aldrig haft problemer med at finde ud af, hvad det er for nogle tal, vi skal fortælle pressen, når vi skal offentliggøre vores regnskaber.

Derfor tror jeg også nok, at det må være muligt for andre partier at finde ud af, hvordan de kan offentliggøre deres regnskaber. Vi kan i hvert tilfælde godt hjælpe til ved at fortælle, hvordan vi gør det, og vi har om sagt aldrig haft problemer. Derfor mener jeg, at hvis man har en positiv holdning til den tankegang, som ligger i Det Radikale Venstres forslag, så er der også mulighed for at vise en vej, hvis viljen er der. Men hvis ikke viljen er der, så kan man selvfølgelig godt finde på en række komplicerede ting, som gør, at det nu også er svært. Men som sagt: vi har altså været i stand til det i snart 30 år.

Det, der har gjort behovet for et sådant lovgivningsarbejde større, er, at partierne i dag får statspenge. Det gør, at man må sige, at nu er det ikke bare et privat anliggende, når partierne også vil modtage offentlige penge.

Det næste, der har gjort behovet større, er den sidste valgkamp, som man må sige har efterladt nogle ting i befolkningens opfattelse af, hvad politiske partier bruger deres penge til, hvor de får dem fra, som kan være med til at skabe myter.

Derfor synes jeg, at alle partier, ikke mindst de partier, som har været udsat for anklager under sidste valgkamp, må være interesseret i den størst mulige offentlighed. Vi andre, som ikke har været udsat for tilsvarende, vil gerne bidrage til, at vi får den størst mulige offentlighed, sådan at disse anklager kan vise sig at være ubegrundede.

Man må også spørge sig selv, hvorfor det er så svært i Danmark, når det kan lade sig gøre i andre lande. Lande, vi normalt sammenligner os med, har været i stand til at lave en lovgivning, som giver en form for offentlighed omkring partiernes regnskaber.

Derfor er Socialistisk Folkepartis opfattelse i det her spørgsmål nøjagtig den samme, som den har været tidligere. Måske vil jeg endda sige: Hvis det er muligt, så er vi endnu mere positivt indstillet, end vi var ved behandlingen sidste gang Det Radikale Venstre fremsatte et forslag. Derfor er vi meget positive over for, at der laves noget på det her område, og hvis det viser sig, at der er nogle tekniske vanskeligheder, som gør, at noget af det, som er formuleret i Det Radikale Venstres beslutningsforslag, ikke kan lade sig gøre, så kan vi jo nok finde ud af det på anden måde.

Under alle omstændigheder en meget positiv og varm tilslutning til principperne i forslaget.

Bjørn Elmquist (V):

På mit parti, Venstres vegne vil jeg gerne udtrykke sympati for det radikale beslutningsforslag.

Som det er præsenteret her, kunne det se ud, som om valget mellem åbenhed og lukkethed ikke er svært i et demokrati, og det kan jeg da være helt enig i. Ofte måler man graden af demokrati på graden af åbenhed. Ordet »hemmelighedskræmmeri«, som et par ordførere har brugt heroppe fra talerstolen, indicerer tværtimod ofte mangel på demokrati.